

uit de Herberg

generaties en Gods barmhartigheid

Afscheid bestuursleden

Per 31 december 2014 namen ds. D. van de Streek, mevrouw L. van Velzen-Vermaas en drs. J.L. van der Wolf afscheid van het bestuur. Graag willen wij jullie hartelijk bedanken voor jullie inbreng in de afgelopen jaren op het gebied van pastoraat en hulpverlening. Dank voor dit stukje werk in Gods koninkrijk. Voor de gasten gebeurt het achter de schermen, maar daarom is het niet minder belangrijk. In de volgende uit de Herberg hopen we jullie opvolgers te introduceren.

Herbergdag 7 maart 2015 Seksueel misbruik. Hoe gaan we daar pastoraal mee om?

Zaterdag 7 maart 2015 wordt de jaarlijkse Herbergdag gehouden. Dr. A.H. van Veluw uit IJsselmuiden zal een lezing verzorgen over pastoraat in situaties van seksueel misbruik. Deze dag, vooral bedoeld voor mensen die werkzaam zijn in het pastoraat, begint om 10.00 uur. Voor meer informatie kunt u terecht op onze website. Opgave is mogelijk via herbergdag@pdcdeherberg.nl of telefonisch 026 - 334 22 25.

Voorjaarsconcertarrangement

Op zaterdagmiddag 21 maart 2015 hopen wij te kunnen genieten van een prachtig concert van Martin Zonnenberg en Marjolein de Wit. In de tweede helft van de ochtend organiseren wij een wandeling in het Beekdal in Renkum. Kosten voor het gehele arrangement (inclusief lunchpakket) € 25; als u alleen het concert bezoekt € 15. Met uw deelname steunt u het werk van de Herberg.

Nadere informatie op onze website.

Opgave via concerten@pdcdeherberg.nl of per telefoon 026-3342225.

agenda

Alide Snitselaar geeft op vele plaatsen informatie over de Herberg. Zij is onder andere op 19 maart in Renswoude bij de bijeenkomst van de PCOB en 16 april in Woudrichem voor de NPV.

De vrouwengespreksgroep in Apeldoorn organiseert op 17 februari een thema bespreking 'Alle dagen grijs' over omgaan met somberheid en depressiviteit. Voor meer informatie kunt u contact opnemen via info@pdcdeherberg.nl of telefonisch 026-334 22 25.

voorwoord

Generaties en Gods ontferming

bestuur

Dhr. D. van Dijk

Ds. H.G. de Graaff

Dhr. J. de Kluijver

Dhr. D.G. Schutte

directie

Peter Oudshoorn

comité van aanbeveling

Prof. dr. G. van den Brink

Ds. G. de Fijter

Drs. A.B.F. Hoek - van Kooten

Dr. H.C. van der Meulen

Dhr. M. Niemeijer

Dr. A.H. van Veluw

Ds. M. Visser

Dr. P.J. Visser

Ds. L. Wüllschleger

De gemiddelde leeftijd van de gasten van de Herberg wordt steeds lager. In de groep kan er zomaar een gast van 20 zijn, een gast van 70 en verder alle mogelijke leeftijden tussen 20 en 70. Verschillende generaties. Als je in de 40-er jaren van de vorige eeuw bent geboren kijk je anders tegen de dingen aan, dan wanneer je 50 jaar later geboren bent. Soms snap je niet waarom een jongere of oudere gast anders reageert dan jij.

Als team van de Herberg denken we erover na, wat dit betekent voor de manier waarop we met elkaar omgaan in de Herberg. We beseffen dat wij anders zijn, denken en voelen dan de generaties voor ons en de generaties na ons. We beseffen tegelijkertijd dat de Here onze God dezelfde blijft! Prachtig wordt dit weergegeven in vers 1 van psalm 90 (nieuwe berijming):

*Gij zijt geweest, o Heer, en Gij zult wezen
de zekerheid van allen die U vrezen.*

*Geslachten gaan, geslachten zullen komen:
wij zijn in Uw ontferming opgenomen.*

*Wij mogen bouwen op de vaste grond
van Uw beloften en van Uw verbond.*

Wij zijn in Gods ontferming opgenomen. Zekerheid. Vaste grond. Bijna te grote woorden als je in een moeilijke periode in je leven bent. Over deze woorden mogen wij met onze gasten in gesprek gaan, of ze nu 20 of 70 jaar oud zijn. Omdat Hij dezelfde blijft.

In Christus verbonden, Peter Oudshoorn

inhoud

2	korte berichten
3	voorwoord
4/5	gepaste zorg
6/7	retraite
8/9	bijbelstudie
10/11	vrijwilligerswerk
12/13	niet verbergen
14/15	een gast vertelt
16	Zilverstad actie
16	colofon

Wie zorgt er voor ons?

Onlangs waren mijn man en ik voor een zendingsproject in Bulgarije. Wij logeerden bij een bevriend predikantenechtpaar. In Bulgarije is veel armoede, veel werkeloosheid en de lonen zijn heel laag. Het is niet verwonderlijk, dat veel jonge mensen weggaan en hun toekomst proberen op te bouwen in een ander land, waar de economische omstandigheden beter zijn. Op een gegeven moment bezochten wij de moeder van onze gastvrouw. Zij is een weduwe van 84 jaar oud en woont in een hutje van een paar vierkante meter op het platte land. Ze heeft 1 kamer waar ze slaapt, kookt en zit. Het dak lekt en is niet meer te repareren. In de zomer scharrelde ze nog wat op haar stukje grond, zodat ze tomaten en andere groenten had. In de wintermaanden gaat deze vrouw bij haar dochter en schoonzoon logeren, zodat zij voor hun moeder kunnen zorgen. Zorgdragen

voor de oudere generatie is in dat land een vanzelfsprekendheid. Maar omdat hun eigen kinderen mogelijk naar het buitenland vertrekken, stellen onze Bulgaarse vrienden hardop de vraag: “Wie zorgt er voor ons, als wij ouder worden?” Deze mensen hebben altijd, ondanks dat ze zelf bijna geen geld hebben, veel gegeven aan hun kinderen, aan hun ouders, aan de gemeente. En wie zorgt er voor hen, als zij straks oud zijn?

Familiebanden zijn ongelooflijk belangrijk. De band tussen ouders en kinderen wordt gekenmerkt door een verticale loyaliteit. Het is een onzichtbare band van trouw die niet te verbreken is. Je kunt niet zeggen: “Daar loopt mijn ex-moeder” of “Mijn ex-kind is onlangs getrouwd”. Je blijft altijd een kind van je ouders, ook al heb je zelf kinderen en kleinkinderen. Daarom doet het ook zo'n pijn

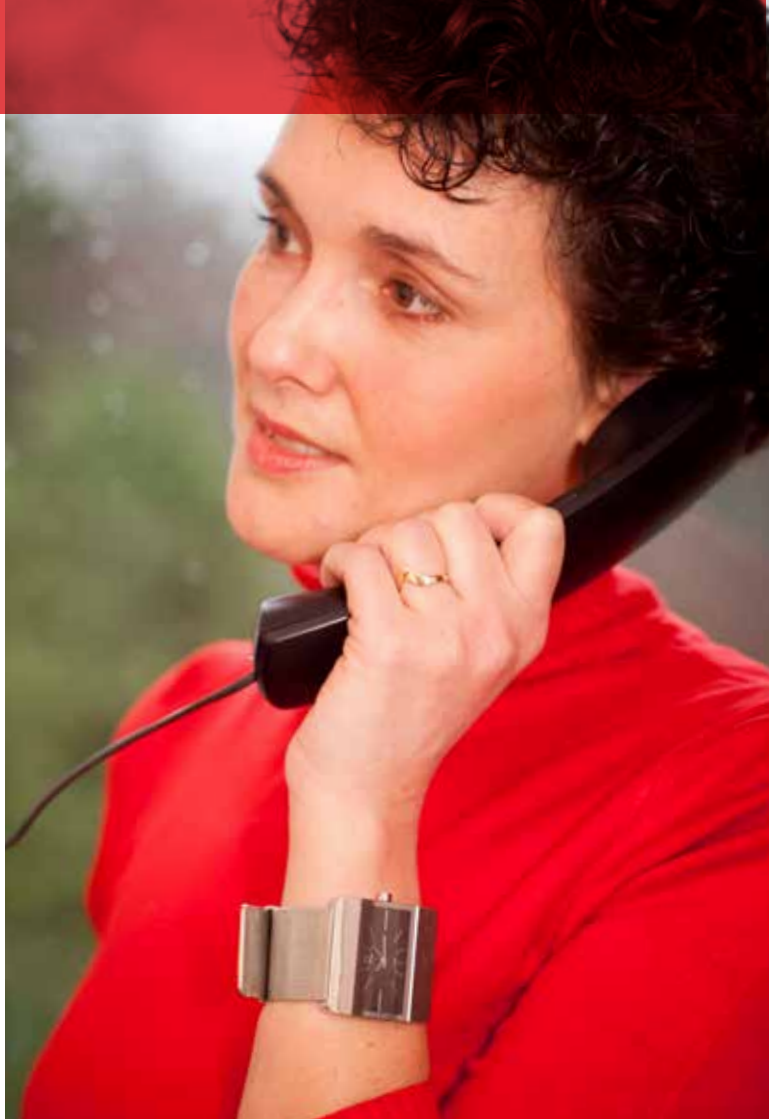
als er verstoorde relaties binnen een familie zijn. Onrecht in families is soms generaties lang voelbaar. Onrecht in het leven van een vader en moeder wordt altijd overgedragen naar de kinderen, soms tot in het 3e of 4e geslacht.

In de Herberg worden we daar regelmatig mee geconfronteerd. En we stellen elkaar de vraag, hoe we in het licht van het Evangelie, dit onrecht kunnen stoppen en hoe we verantwoordelijkheid kunnen nemen voor ons eigen leven. Zijn we in staat om te zien wat de ander (onze ouder, onze partner, ons kind) aan ons geeft, ondanks zijn of haar tekort? Kunnen we daar erkenning voor geven? Gepaste zorg geven aan elkaar werkt helend. Die zorg kunnen ontvangen en waarderen werkt ook helend.

Dat doet me denken aan het verhaal van een van onze gasten, ik noem haar hier Marianne. Haar huwelijk loopt al jaren moeizaam; ook in de relatie met hun 2 dochters en puberzoon Johan zijn veel zorgen. Johan heeft zijn schoolopleiding afgebroken; hij ligt veel op de bank, blowt soms en lijkt niet voor uit te branden. Op een dag tijdens haar verblijf in de Herberg zegt Marianne: “Ik heb gisteren mijn zoon Johan aan de telefoon gehad. En we hebben zo van hart tot hart gesproken; hij neemt een deel van de huishouding over nu ik weg ben en hij zei, dat ik echt mijn rust moest nemen om weer helemaal te herstellen”. Ontroerend hoe Johan, die in het dagelijks leven echt niet gemakkelijk is, zorg draagt voor zijn moeder en voor het herstel van hun gezin. Ontroerend om te merken dat Marianne dat zo positief kan ontvangen. Ze ziet het als zorg van God!

Over zorg gesproken!

Bea Sonneveld, hoofd gastenbegeleiding
Reageren? bsonneveld@pdcdeherberg.nl

Een midweek in de stilte ...

‘Machiel, je moet nodig ‘ns even tot jezelf komen, je bent alleen maar in gesprek met mensen, volgens mij is het goed als je een weekje in retraite gaat!’ Deze woorden sprak mijn vrouw tegen me, aan het einde van een druk schooljaar, vlak voordat ik m’n ogen sloot voor de nachtrust. Zij bleek ook al gegoogled te hebben en was uitgekomen bij de site van de Herberg. In eerste instantie vond ik het wat dubieus maar toen ik de volgende dag ging lezen op de site en het aanbod tot me door liet dringen, veranderde mijn perceptie. Inderdaad liggen er genoeg punten ter overdenking en kom ik in mijn drukke mensenbaan niet genoeg toe aan de knelpunten in mijn eigen leven en een intensiever contact met God en Zijn Woord. Wat kan je eigen vrouw toch juiste dingen concluderen ...

21 juli 2014 stap ik uit op Station Oosterbeek. In 20 minuten wandel ik naar de Pieterbergseweg en stap de Herberg binnen. Vanaf dat moment geef ik me maar over aan de rust en de stilte rond, de vele lieve mensen in, de dagelijkse structuur van en de schitterende omgeving bij de Herberg. Vlot wordt ik deelgenoot van het dagritme en deel ik mijn maaltijden met de groep gasten en vrijwilligers. Soms raak je in gesprek maar het is ook prima als je niets zegt. De dagopeningen in de kapel en de avondsluitingen in de gemeenschappelijke ruimte bieden ook voor mij ruimte om iets te delen en/of meer in de stilte te komen. De Bijbelstudies op woensdag, Elia die het opneemt tegen de Baäl priesters (OT), en vrijdag, de lamme met de 4 vrienden (NT), sluiten aan bij mijn thema’s. Hele dagen heb

ik gebruikt om in de stilte te komen op mijn eigen kamer. Naast de Bijbel heb ik een aantal boeken meegenomen van Murray, Bunyan en Torrey. Tevens kreeg ik, na een goed gesprek met mijn Herberg-begeleider, twee boekjes aangereikt waar ik verder mee kwam.

Pas na een dag of drie begon de stilte zijn werk te doen en kreeg ik een aantal zaken op een rijtje. Wat me het meest heeft geraakt is de erkenning van de autoriteit van Gods Woord en de overtuiging van de medewerkers en vrijwilligers dat de God van de Bijbel reëel is en Zich laat vinden in de stilte. De zorg, liefde en aandacht die spreekt uit het hele concept heeft gemaakt dat ik echt verder ben gekomen in mijn geloof! Dank daarvoor.

Machiel

Herinneringen levend houden, de generaties door

bijbelstudie

Arjen Grobbe

¹ Lees in ieder geval eens de eerste 8 verzen van deze psalm.

² Deuteronomium 6:7.

³ Deuteronomium 6:20 en verder.

Als begeleider in de Herberg mag ik regelmatig op vrijdag voorgaan bij de dagopening in de kapel. Een van de vaste gebedspunten van die dag is 'de kinderen/generaties na ons'. Vaak betrek ik daarbij de verspreiding van het Evangelie. Het doorgeven van Gods goede boodschap voor mensen van alle tijden. Omdat het goed is dat oude woorden steeds weer worden uitgesproken. Omdat ze als nieuwe woorden kunnen klinken voor mensen van nu of de toekomst. Maar waarom eigenlijk is het goed dat dit gebeurt? Een deel van het antwoord vinden we in psalm 78¹.

“Ik open mijn mond voor een wijze les...”

Zo begint psalm 78, één lange psalm over de geschiedenis van het joodse volk, vanaf de doortocht door de zee na de bevrijding uit Egypte, tot aan de tijd van koning David. De psalm is meer dan een stukje geschiedschrijving. Er worden herinneringen opgehaald met een bepaald doel: om de hoorders iets te leren.

En dat het daarbij gaat om meer dan feiten uit de geschiedenis, wordt wel duidelijk in het vervolg van de psalm.

De psalm kent een steeds weer terugkerende golfbeweging: het volk wordt ongehoorzaam aan God. Hij straft hen. Het volk bekeert zich en de HEER ziet in genade naar hen om. En zo steeds weer. Denk maar aan de verhalen van de reis door de woestijn. Ongehoorzaamheid en zonde; vloek en straf; inkeer en berouw; genade en zegen. Steeds maar door.

Deze herinneringen - slechte daden van de mensen en Gods daden van trouw en genade - willen dus iets leren. Zo omgaan met herinneringen, is iets wat joden tot op de dag van vandaag doen. Een goed voorbeeld hiervan is Pesach, het feest van de bevrijding uit de slavernij in Egypte. Elke Pesachviering stelt de jongste aanwezige de vraag “wat is het verschil tussen deze avond en alle andere avonden” en

dan begint een avond vol verhalen, liederen, discussie en eten. Er wordt teruggedacht aan die gebeurtenissen uit het verre verleden, waarin de HEER Zijn volk bevrijdde uit Egypte.

De Joden willen Gods daden van bevrijding, genade, vergeving en trouw niet vergeten. Ook al zijn ze vele eeuwen geleden gebeurd. Zij geven de herinneringen van hun volk door aan hun kinderen. Gods daden mogen niet vergeten worden. Steeds weer moet eraan herinnerd worden dat Hij machtig is; dat Hij trouw is en bereid tot vergeving. En niet alleen dat: deze herinneringen worden levend gehouden opdat ze nieuwe generaties tot waarschuwing en richtlijn zullen zijn. De herinneringen aan de trouw van God moeten aanzetten tot vertrouwen in Hem, in het heden en in de toekomst. De herinneringen aan de zonden van vorige generaties moeten nieuwe generaties ervoor behoeden dat ze dezelfde fouten maken.

Dit doorvertellen aan de nieuwe generaties is trouwens ook een daad van gehoorzaamheid aan God. In Deuteronomium zegt de HEER over Zijn geboden: “Prent ze uw kinderen in ...”² En verderop geeft God de opdracht om aan de kinderen te vertellen over Gods daden van kracht en bevrijding in Egypte.³

De herinneringen aan Gods daden in het verleden vormen dus wijze lessen voor huidige en komende generaties. We mogen leren van de geschiedenissen uit het Oude Testament. We kunnen veel leren uit het Nieuwe Testament. Maar ook in onze eigen familiegeschiedenis of in ons eigen leven zijn er wellicht herinneringen aan God die het waard zijn om te bewaren. Om levend te houden en door te geven aan de huidige en komende generaties.

Ook wij mogen de daden van mensen en de daden van God gebruiken om onze kinderen - maar natuurlijk ook onszelf - te onderwijzen. Ze mogen ook ons ertoe aanzetten om ons vertrouwen op de HEER te stellen; om te proberen ons aan Zijn geboden te houden; om te voorkomen dat we de zonden begaan die mensen in het verleden hebben begaan.

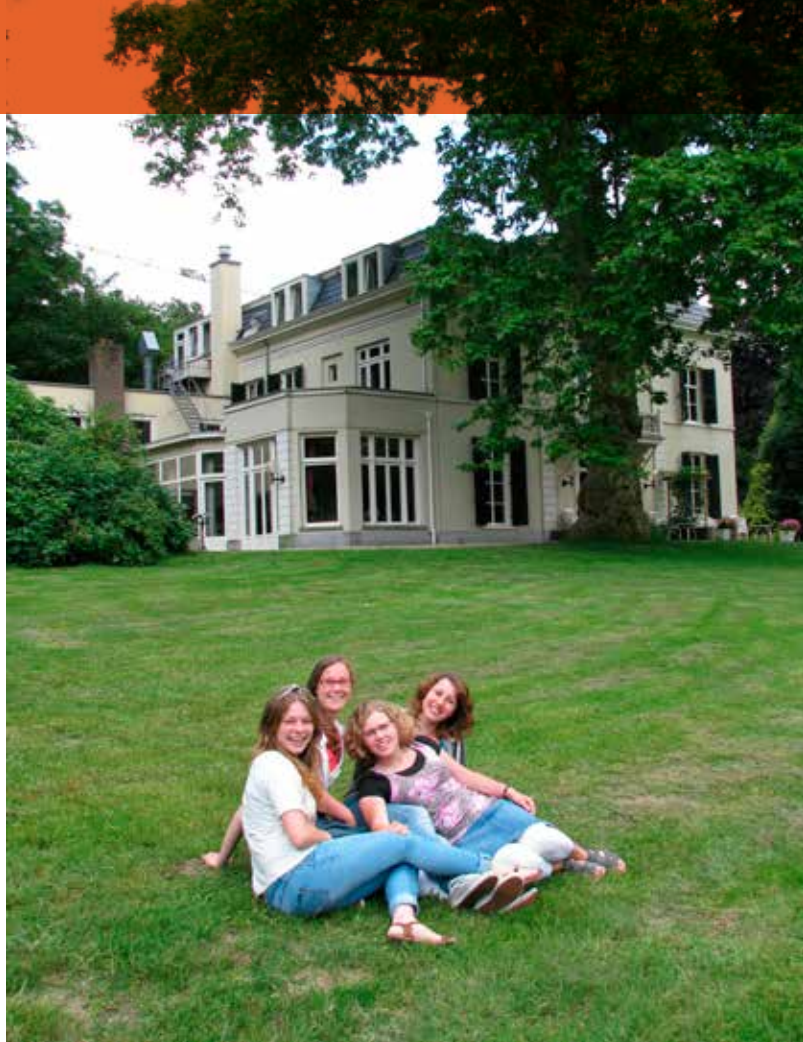
Iemand heeft eens gezegd: 'Wie de geschiedenis niet kent en er niet van wil leren, is gedoemd om fouten uit het verleden opnieuw te maken'. Helaas is dit maar al te waar. Laten we onze best doen om de herinnering te bewaren en te gebruiken, in het heden en voor de toekomst. Ook in ons eigen geloof; in ons eigen leven. Dan kan zelfs zonde uit het verleden nog tot een zegen worden.

Reageren? agrobbe@pdcdeherberg.nl

Jonge generatie in Oldebroek aan de slag voor de Herberg

De diaconale winteractie van de Hervormde gemeente in Oldebroek staat dit jaar in het teken van de Herberg. Met deze actie steunen zij de jaarlijkse onkosten, die verbonden zijn aan de inzet van vier jonge mensen, die een diaconaal jaar doen in ons huis. De actie draagt het thema: “Geef voor de vier vrienden van de Herberg”. In zeker opzicht lijken deze jonge vrijwilligers op de vier vrienden uit Markus 2 vers 1-12, die een zieke vriend aan de voeten van de Here Jezus brachten.

Op een zaterdagavond begin november is een groep van 50 jongelui (12-14 jaar) te gast geweest in Het Koetshuis op de Pietersberg. Alide Snitselaar, één van onze gastenbegeleiders, vertelde hen het Bijbelgedeelte van Markus 2 vanuit de zorgelijke situatie van de zieke man op het bed. In de

verwerking kwam centraal te staan de vraag: wie en hoe zou jij in jouw omgeving in een moeilijke situatie kunnen helpen?

Peter Oudshoorn, de directeur, hield hierna een presentatie over de inhoud van het werk in de Herberg. Wie zijn de gasten, wat zijn de taken van al die vrijwilligers en uiteraard kwam de betrokkenheid van jongeren (stages, vakantiewerk, diaconaal jaar) ter sprake. De diaconaal medewerkers Aniek en Gertine hebben vanuit hun ervaringen verteld over dankbaar werk, over het betrokken zijn op de naaste, die onze aandacht en liefde zo waardeert. Het spel “levend stratego” in het bos in de directe omgeving van het huis zorgde voor de ontspanning. Met een broodje hamburger tot slot kwam er een einde aan deze projectavond in Oosterbeek.

Met veel informatie en indrukken vertrokken de jongelui weer richting Oudebroek om daarna aan de slag te gaan met de verschillende, door de jeugddiakenen geplande acties. Zo fietsten zij in december de gemeente rond met een kerstkaartenactie en verkochten zij olieballen. Ook verzorgden de jongelui zelf de kerstfruitbakjes, die de diakenen daarna bij zieken en ouderen bezorgden. Origineel, betrokken, jong geleerd, oud gedaan! We zijn benieuwd naar de totale opbrengst. In het kerkblad van de gemeente lezen we al dat de kinderen van de zondagschool 1552 chocoladeletters hebben verkocht rond 5 december! Om stil van te worden.

Bert Hansman

Zelf aan de slag?

Diaconaal medewerkers voor het seizoen 2015-2016

Ontplooi jezelf en help de Herberg.
Ontdek je verborgen talenten.
Denkers en doeners gevraagd.
Spreek dit je aan?
Laat deze kans niet liggen.
Meld je aan voor een diaconaal jaar.

Zomervakantie: twee weken vrijwilligerswerk in een bijzondere omgeving

Vrijwilligerswerk levert je een schat aan ervaring en nieuwe vriendschappen op. Je kunt iets voor anderen betekenen. De Herberg is voor de gasten een plek om op adem te komen. Samen met het team werk je er aan mee dat de gasten zich thuis voelen in de Herberg.

Meer informatie? www.pdcdeherberg.nl/vrijwilligerswerk

We zitten met zo'n dertig vrouwen in een kring. Allemaal zijn ze betrokken bij het bezoekwerk in de gemeente. Voor de pauze hebben we met elkaar nagedacht over de geloofsontwikkeling gedurende het leven. We hebben in de Bijbel gezocht naar voorbeelden van jongeren en ouderen die hun geloof woorden gaven. We lazen de enthousiaste geloofsbelijdenis van de jonge Ruth, maar ook de bittere klacht van de oudere Naomi. We lazen de oproep van Prediker om in je jeugd te genieten van het leven dat God je geeft en stonden stil bij Anna die als weduwe verlangend uitkeek naar de vervulling van Gods beloften. Zo ontdekten we dat het geloof in de loop van het leven een andere dimensie kan krijgen. Maar ook dat de Here God met iedereen Zijn eigen weg gaat. En wat is het mooi als je daarvan iets op het spoor kunt komen.

*Here God
gaat met ie-
dereen Zijn
eigen weg.
Wat is het
mooi als je
daarvan iets
op het spoor
kunt komen.*

En daarom zitten we nu in een kring. Allemaal hebben we iets meegenomen van huis. Een voorwerp, een afbeelding, een lied, een gedicht of tekst. Om beurten laten we zien wat we bij ons hebben en vertellen er iets bij. Soms met tranen in de ogen en een verstikte stem. Het gaat over bijzondere herinneringen, die iets vertellen van onze geloofsweg. Een bijbeltje van oma, een gedicht dat zoveel zei in een moeilijke periode. Een kruisje van twee verweerde takken, gemaakt door een kleinkind, een belijdenistekst, een lied dat werd gezongen op een begrafenisdienst. Wat een mooie verhalen en dierbare herinneringen. Uiteindelijk zijn we allemaal diep onder de indruk en verwonderen we ons over Gods trouw in ons leven. Zijn werk gaat door.

Bijzondere herinneringen, die iets vertellen van onze geloofsweg.

Als ik naar huis rijd, moet ik denken aan Psalm 78. De psalmist roept daar op om de daden van God niet te verbergen, maar juist door te geven aan de volgende generatie. Wat zou het mooi zijn als kinderen en jongeren van ons horen wat de Here (in ons leven) heeft gedaan.

Alide Snitselaar

Reageren? aaSnitselaar@pdcdherberg.nl

Wat doen we met zijn kleren?

Dertig jaar ben ik getrouwd geweest met mijn Dirk. Samen kregen we vier prachtige kinderen. En toen, na bijna twee ziek te zijn geweest, stierf mijn man.

Tijdens zijn ziek zijn, waarin we veel praatten over zijn naderende einde, had ik eens een quilt gezien die gemaakt was van overhemdstofjes. 'Dat moet ik onthouden', dacht ik. Ik ben graag bezig met lapjes, naald en draad. Een paar weken na zijn sterven kreeg ik van mijn schoonzoon een boekje met de titel 'Wat doen we met zijn kleren'. Dit zorgde ervoor dat ik daadwerkelijk aan de slag ging.

Mijn man moest ik loslaten, maar zijn kleding, daar kon ik nog wat mee! Het moest een kleed worden, een troostkleed. De zo vertrouwde geur hing er soms nog in. Potloodjes en pepermuntjes kwam ik tegen in z'n jaszakken, een briefje met aantekeningen. Heimwee, en stil geluk om wat was, stredden om voorrang.

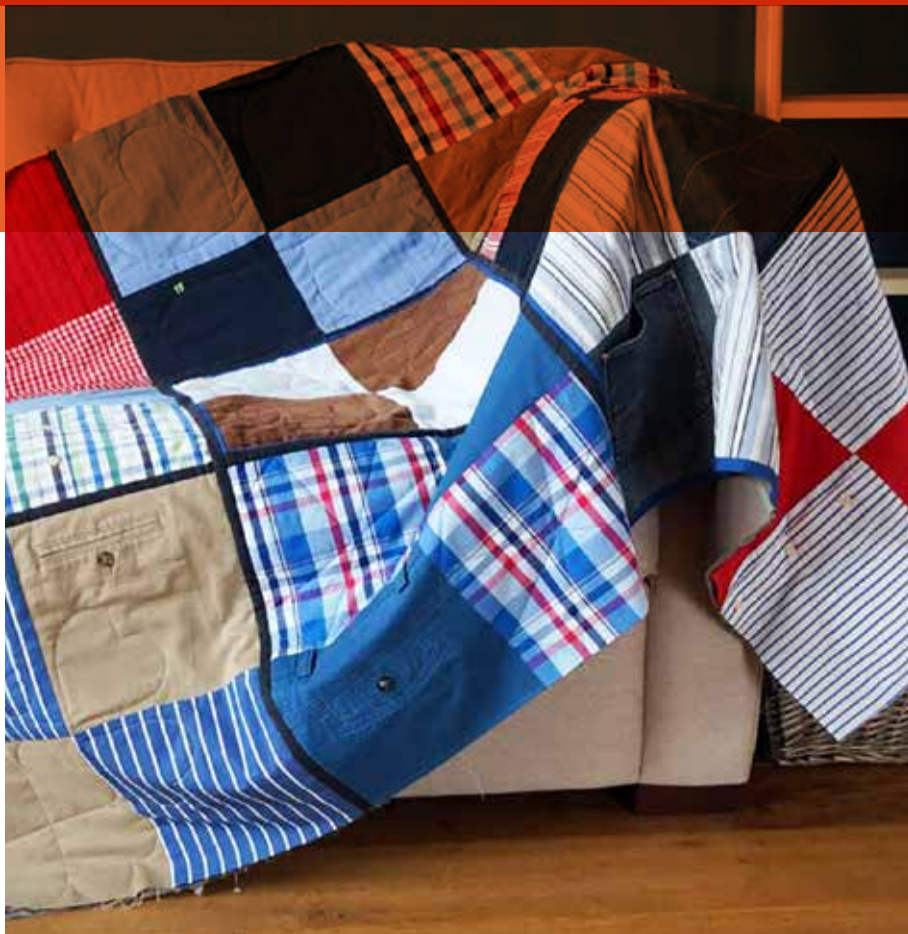
En toen, de schaar erin, dat overhemd waar ik hem zo graag in zag, de polo die hij de laatste zomer nog veel droeg, de spijkerbroek met vale plekken die hij droeg naar de moestuin. De laatste broek die ik voor hem kocht en die bijna niet gedragen is. Ook dat overhemd waarvan de kinderen zeiden: 'dat is altijd een lelijk ding geweest'. Al knippend, passend, naaiend, huilend en lachend, kwamen de dierbaarste herinneringen weer in mijn gedachten.

De naaimachine ging mee naar de Herberg, waar ik een aantal weken was om op adem te komen. Heel wat uurtjes heb ik gewerkt aan mijn kleed. Tijdens de crea, maar ook daarbuiten.

Het moment kwam, dat ik ook de tekst van de rouwkaart erop kon stikken. De tekst, die mijn man zelf had gekozen: 'Proef en zie dat de Heere goed is'. Ook zijn geboorte- en sterfdatum hebben een plekje gekregen.

En nu, bijna af, nu zorgt mijn troostdeken voor warmte op lange avonden en in koude nachten als ik hem weer zo mis.

Jacobine

De Zilverstad in actie

Op 18 april 2015 van 10.00-15.00 uur hoopt de hervormde gemeente in Schoonhoven haar jaarlijkse rommelmarkt te houden. In om het verenigingsgebouw de Ark, Groene Singel 10, 2871 TA Schoonhoven is het die dag een drukte van belang. U bent van harte uitgenodigd deze markt te bezoeken. Een derde van de opbrengst komt ten goede aan het werk van de Herberg.

colofon

'uit de Herberg' verschijnt 3x per jaar.
Een abonnement is gratis!
Geef uw naam door per e-mail of telefoon.

REDACTIE: Peter Oudshoorn, Marja Korevaar

FOTO'S: Marja Korevaar e.a.

VORMGEVING: bldsprk Zwolle, www.bldsprk.nl

© 2015

Pastoraal Diaconaal Centrum de Herberg

Pietersbergseweg 19, 6862 BT Oosterbeek

T 026-334 22 25

info@pdcedeherberg.nl

www.pdcedeherberg.nl

BANK: NL58 RABO 0302 2633 30

t.n.v. Stichting De Pietersberg

de Herberg

Algemeen Nut
Bevoegende Instelling
ANBI